

Kaupunki

TEEMU SALORIUTTA VASTAVALO



rabianrannan suunnittelu alkoi 1992. Paikalliset asukkaat ja lintujen suojelijat panivat ankarasti vastaan. Nyt kulttuurikaupunginosa on melkein valmis.

Avoinna: ma-pe 10-20 la 10-18.

S

Supers

Ostos

UUTTA



KIRJAHYLLYT | S

L
MYYMÄLÄ: KAISA
OUTLET: LYHT



Helsingin kaupunkisuunnittelua värivät suuret tunteet

Riitoja ja valtataistelua

Tuore kirja kertoo, kuinka kaupunginjohtajat ottivat yhteen arkkitehtien kanssa.

Antti Manninen HS

AIVAN aluksi lukijan kannattaa hylätä ennakkoluulonsa, että Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston historia olisi puisevaa tai tylsää. Ei kuunaan.

Se on parhaimmillaan tai pahimmillaan täynnä tunteita ja intohimoja, joihin sekoittuu valtataistelua. Helsingin kaupungin entinen tiedotuspäällikkö **Pertti Mustonen** on kirjoittanut paksun kirjan, jossa ihmiset ovat pääosassa ansioineen ja puutteineen.

KIRJAN pääjuoni alkaa vuodesta 1964, jolloin itsenäinen kaupunkisuunnitteluvirasto perustettiin. Siihen asti asemakaavoitus oli ollut osa kiinteistövirastoa.

Elettiin sankariarkkitehtien huipukautta. **Alvar Aalto** oli kolme vuotta aikaisemmin tehnyt Helsingin keskustasuunnitelman. Sen kehittäely työllisti uutta virastoa vuosikautia, kunnes Vapaudenkatu haudattiin lopullisesti 1980-luvulla.

Kaupunkisuunnittelun ensimmäiseksi päälliköksi valittiin Tapiolan luoja, 1950-luvun tähtiarkkitehti **Aarne Ervi**, joka oli kuitenkin jo sairas ja väsynyt mies. Neljän vuoden kauden loppuaika oli lähinnä kiusallinen.

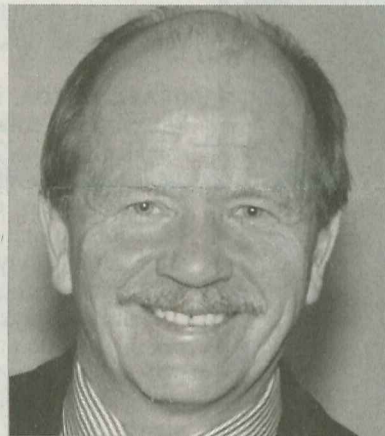
HELSINGIN seutukaavaliitosta tulut arkkitehti **Lars Hedman** johti



Raimo Ilaskivi



Lars Hedman



Paavo Perkiö

pamfletin *Kenen Helsinki* toinen kirjoittaja **Mikael Sundman** otettiin melkein heti virastoon töihin.

HEDMAN oli omiensa joukossa pidetty ja kunnioitettu päällikkö, mutta paine häntä vastaan kasvoi 1980-luvulla Suomen rikastuessa ja nousukauden kuumentaessa suhdanteita.

Ylipormestari **Raimo Ilaskivi** haukkui kaavoitusta hitaaksi ja tehottomaksi. Avoin konflikti johti siihen, että virasto hajotettiin.

Yleiskaavoitus siirrettiin kaupunginjohtajan alaisuuteen 1990. Tilanne normalisoitui parissa vuodessa, kun riitapukarit jäivät eläkkeelle.

UUSI päällikkö **Paavo Perkiö** hurmasi aluksi kaikki lennokkailla yhteistyöpuheillaan, mutta joutui pian riitoihin uuden apulaiskaupunginjohtajan **Pekka Korpisen** kanssa.

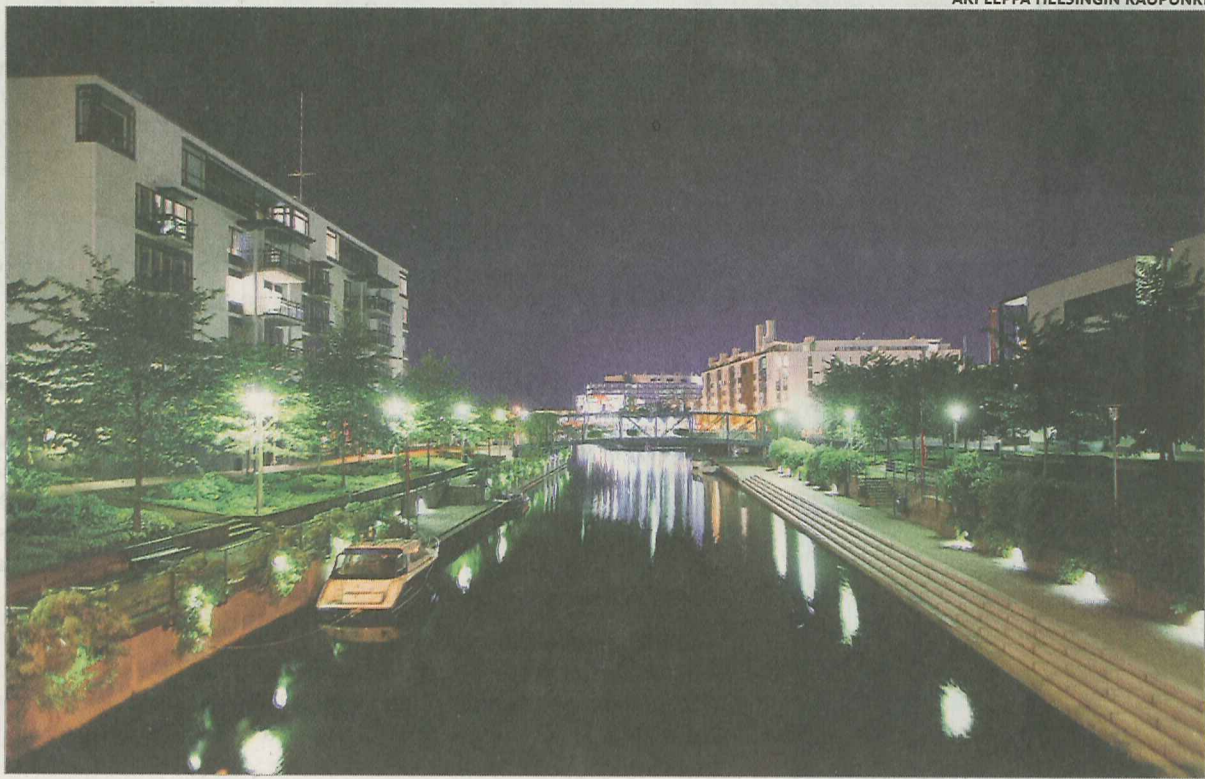
Herrat eivät olleet vuosikausiin puheväleissä. He taistelivat kiivaasti muun muassa Kampin linja-autos asemasta. Korpinen voitti. Mustosen kirja kertoo raadollisesti, miten Perkiön aloittama nokittelu johti täydelliseen välirikoon.

Helsinki suunnitteli ristiriidoista huolimatta uusia ja hyvin erilaisia kaupunginosia, koska pääkaupunki halusi pysäyttää 1970-luvun alussa alkaneen väestöpaon naapurikuntiin.

Se olikin kova työ. Helsinki on vasta nyt saavuttamassa 600 000 asukkaan tavoitteen, jonka valtuusto oli asettanut vuodelle 1980.

PERTTI Mustonen on stadin kundi, joka rakastaa Helsinkiä intohimoisesti. Se näkyy iloisesti poreilevassa tekstissä, jossa ei ole hajuakaan virastopölystä tai pönötyksestä. Silti asialliset asiat ovat kohdallaan.

Pertti Mustonen: Kaupungin sielua etsimässä – Kertomus Helsingin kaupunkisuunnittelusta Bertel Jungista nykyaikaan. KSV. 527 s. 50 e.



ARI LEPPÄ HELSINGIN KAUPUNKI

Ruoholahden kanava oli kallis investointi, mutta siitä tuli uuden asuntoalueen sielu.

Kunnallishallinnon pölyttyneissä nurkissa pelättiin jopa vallankumousta.

kaupunkisuunnittelua 1970 alkaen kaksi vuosikymmentä. Hän uskoi kokonaisvaltaiseen suunnitteluun.

Hedmanin motto oli: Suunnittelu tarkoittaa sitä, että ajatellaan

ensin ja tehdään sitten. Hän arvosti perusteellista, hyvin tehtyä työtä.

Virasto paisui nopeasti. Tulijat olivat nuoria radikaaleja. Kunnal-

lishallinnon pölyttyneissä nurkissa pelättiin jopa vallankumousta, koska Hedman ymmärsi innokkaita nuoria ja salli heidän touhujaan.

Kuvaavaa on, että aikansa kohu-

SUOMEN KUVAPALVELU



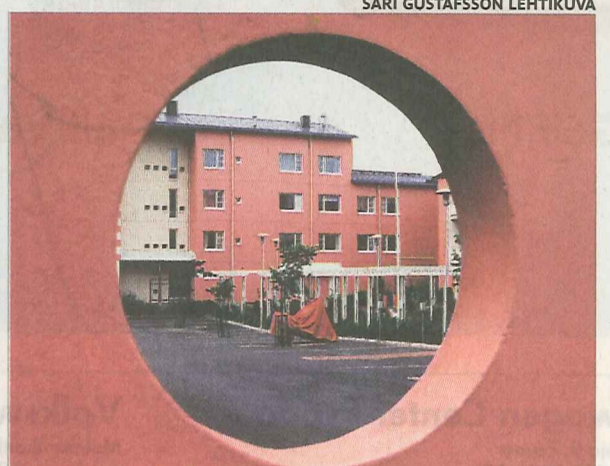
Mannerheimintien ja Kaivokadun kulma vuonna 1958 varoitti jo tulevista ruuhkista ja ilmansaasteista.

PIRKKO TANTTU LEHTIKUVA



Itä-Pasila on esimerkki metsälähiöiden vastareaktiona 1960-luvulla syntyneestä kompaktikaupungista.

SARI GUSTAFSSON LEHTIKUVA



Pikku Huopalahti on 1980-luvulla vaikuttaneen postmodernismin tulos.